

N:o 38.

Af herr **O. A. Ericsson** i Ofvanmyra, om *exporttull å järnmalm.*

I den till innevarande års Riksdag afgifna statsverkspropositionen föreslår Kungl. Maj:t att till användning för de ökade statsbehofvens fyllande öka stämpelafgiften vid lagfart å köp, byte och gåfva af fast egendom, hvilken ökning beräknas bereda staten en inkomst af 1,100,000 kronor.

I sin motivering för lämpligheten häraf framhåller statsrådet och chefen för kungl. finansdepartementet hufvudsakligen, att redan den 21 december 1900 dåvarande chefen för samma departement påpekat denna utväg att skaffa staten ökade inkomster. Härvid torde emellertid böra bemärkas, det en hel del andra skattekällor vid samma tillfälle framhöllos såsom lämpliga att komma i fråga vid därvid påpekadt behof. Och för detta ändamål har sedan dess i främsta rummet påtänkts skatt å tobak, samt vid sistförflutna riksdag ifrågasattes starkt att åsätta exporttull å järnmalm. Båda dessa skattekällor skulle säkerligen vid anlitande däraf tillföra statskassan betydande inkomster.

Vid en opartisk undersökning om hvilka af de nu nämnda skatte-källorna vore lämpligast att i första hand tillgripa, torde man icke behöfva komma långt, förrän det obestriddigt skulle visa sig, att tobaksskatten och exporttullen å järnmalm borde komma i fråga i främsta rummet. Inom Riksdagen har tobaksskatten redan länge varit på tal och ifrågasatt, och af hvad som i tal och skrift framhölls vid behandlingen af frågan om åsättande af exporttull å järnmalm vid förra årets lagtima riksdag framgår oförtydbart, att denna exporttull har alla skäl för sig. Däremot äro

konjunkturerna synnerligast för jordbruksfastigheter för närvarande af den beskaffenhet, att desamma behöfva statens hjälp i stället för tvärtom.

Af denna anledning torde således den af Kungl. Maj:t nu i utsikt ställda ökningen af stämpelafgiften vid lagfart å köp, byte och gåfva af fast egendom böra utbytas mot någon af de båda andra här ofvan omnämnda skatterna. Men då den utredning, som Riksdagen begärt angående tobaksbeskattningen, ännu kanske icke är i det skick, att med ledning däraf något förslag därom nu med fördel kan framläggas, så förordas exporttullen å järnmalm.

Med anledning af hvad jag sålunda i största korthet anført, vågar jag vid detta tillfälle vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att järnmalm, som ur riket utföres, åsättes en tull af 50 öre per ton.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1906.

Ollas A. Ericsson.

I motionen instämma:

Carl. Sandquist.

W. Bengtsson.

Joh. Larsson

Smeds Lars Olsson.

fr. Presstorp.

J. Andersson,
Baggböle.

A. Hansson
i Solberga.

B. P. Ersson.
